

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/157/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323011089
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2323011089.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondillovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov, pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 04.10.2023, č. k. 31T/66/2023-181, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.11.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalý pobyt D. XXX/XXX, E., t. č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov,

odsudzuje:

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo dňa 04.10.2023, č. k. 31T/66/2023-181 uznal obžalovaného A. B. (ďalej aj obžalovaný) za vinného z prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 07.07.2023 v čase okolo 13.00 hod. v E. F. D. G. po predchádzajúcej hádke, ktorá sa odohrala v dopoludňajších hodinách v byte na adrese E., B. XXX napadol svoju družku H. H. takým spôsobom, že jej dal na pravú stranu tváre facku a následne ju udrel zovretou päťou ruky na jej ľavú stranu tváre, pričom sa mal H. H. vyhrážať so slovami „čo si myslíš, že keď budeš kričať na ulici,

tak ti nemôžem zlomiť lebku alebo ťa zakrvaviť. Tu ma všetci poznajú a sa ma boja. Tu mi nikto na to nič nepovie“, čím u H. H., bytom F. vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie a konal tak z dôvodu, že išlo o jeho družku s čím si spájal menší či žiadny odpor.

Okresný súd uložil obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku zodpovedal kladne. Prokurátor nemal k vyhláseniu výhrady a navrhol ho prijať. Okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a vykonal dokazovanie ohľadne trestu, keď zistil, že obžalovaný má v odpise registra trestov 6 záznamov za trestné činy podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona, § 221 ods. 1 zákona Trestného zákona v znení účinnom do 01.01.2006, § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 245 ods. 1 Trestného zákona a § 201 Trestného zákona, za ktoré mu boli ukladané prevažne nepodmienečné tresty odňatia slobody. V prípadoch, keď mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody alebo bol podmienenčne prepustený z výkonu trestu, sa osvedčil. Naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, ktorý vykonal 27.08.2022. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR má 6 záznamov za priestupky, z toho 4 v doprave a po jednom proti majetku a občianskemu spolunažívaniu, za ktoré dostal pokuty.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe od 6 mesiacov do 3 rokov. U obžalovaného zistil 1 poľahčujúcu okolnosť – priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, a 1 priťažujúcu okolnosť – bol už za trestný čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/128/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/63/2018, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2T/53/2011 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/184/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/128/2007. Vzhľadom na osobu páchatel'a, ktorý už bol mnohopočetne súdne trestaný a skutku sa dopustil ani nie rok po výkone značne dlhého trestu odňatia slobody, ukladal okresný súd nepodmienečný trest odňatia slobody. Tento uložil vo výmere 8 mesiacov, v čom zohľadnil aj páchatel'om prejavenu ľútosť nad svojím konaním a závažnosť konania obžalovaného, ktoré pozostáva z jednorazových verbálnych vyhrážok. Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil ho na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

V zákonnej lehote podali odvolanie obžalovaný a prokurátor (v neprospech obžalovaného) čo do výroku o treste.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu namietal, že uložený trest je neprimerane vysoký, keď účel trestu možno v jeho prípade dosiahnuť uložením trestu, ktorého výkon by bol podmienenčne odložený, resp. uložením nepodmienečného trestu pod spodnú hranicu určenej trestnej sadzby. Podľa jeho názoru je potrebné zohľadniť, keď sa priznal k spáchaniu skutku, čo zakladá dôvod na postup pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Poukázal, že jeho cesta k náprave, k riadnemu životu bez páchania trestnej činnosti je z jeho konania pred súdom úplne zrejmá. Na záver dodal, že očakáva postup podľa § 44 Trestného zákona alternatívne podľa § 39 Trestného zákona.

Prokurátor dôvodil, že uložený trest okresným súdom považuje za neprimerane mierny, keď poukázal na to, že posledný nepodmienečný trest (nie krátkeho trvania) obžalovaný vykonal 27.08.2022, t. j. menej ako rok pred spáchaním prejednávaneho skutku zo dňa 07.07.2023, pričom obžalovaný sa mal dopustiť násilného konania tak fyzického ako i verbálneho voči jeho družke. Podľa jeho názoru s prihliadnutím na charakter a okolnosti spáchaného skutku, najmä však (nie výlučne) i na osobu obžalovaného a jeho doterajší život, je nevyhnutné konštatovať, že doposiaľ vykonané tresty a uložené odsúdenia na neho nemali žiaden nápravný ani výchovný účinok. Nie je preto namieste takémuto páchatel'ovi, napriek učenému vyhláseniu o vine ukladať trest v zásade na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, keďže takýto trest celkom zrejme nerešpektuje jednotlivé zásady ukladania trestov. Trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov tak podľa prokurátora nie je trestom, ktorý by vzhľadom na už

vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody u obžalovaného mohol mať dostatočný výchovný či nápravný účinok. Mal zato, že v danom prípade malo byť namieste uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody min. vo výmere 1 roka či viac, aby tak súdom uložený trest na obžalovaného pôsobil tak výchovným ako i nápravným spôsobom. Navrhol, aby krajský súd v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta vo výroku o treste a aby v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému uložil primeraný a zákonný trest (nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere min. 1 roka).

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.10.2023, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje s odôvodnením odvolania prokurátora, keď naopak mal za to, že trest uložený okresným súdom je neprímerane prísny a preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť postupom podľa § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajca obžalovaného. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní a žiadal, aby bol obžalovanému uložený zákonný nepodmienečný trest odňatia slobody min. vo výmere 1 roka a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť a zároveň vzhľadom na odvolacie námietky obžalovaného, mu uložiť trest miernejší. Obžalovaný na záver uviedol, že skutok stále ľutuje.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprímeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokuratúr a obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré výroku o treste predchádzalo, odvolatelia mu v odvolaní žiadne chyby nevytýkali a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, krajský súd vlastným prieskumom nezistil.

Skôr ako sa krajský súd bude venovať odvolacím námietkam prokurátora a obžalovaného, je potrebné, pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatela i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatelom či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatela neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom

v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd správne obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, iný druh trestu s poukazom na osobu obžalovaného ani neprichádzal do úvahy.

Správne postupoval okresný súd aj vtedy, keď obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov.

Okresný súd správne preskúmaval aj pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne u obžalovaného ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa priznal k spáchaniu stíhaného trestného činu a tento úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin.

Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, okresný súd podľa názoru krajského súdu pochybil, keď v rámci takto stanovenej trestnej sadzby obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, t. j. takmer na spodnej hranici ustanovenej trestnej sadzby. Rovnako ako prokurátor, aj krajský súd je toho názoru, že trest uložený okresným súdom je pre obžalovaného neprimerane mierny, ktorý nezohľadňuje jeho osobu a možnosti nápravy. Správne prokurátor v odvolaní poukázal aj na fakt, že obžalovaný spáchal prejednávaný trestný čin ani nie rok po tom ako vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a k jeho náprave neprispeli ani doposiaľ ukladané tresty a ani vykonaný nepodmienečný trest dlhšieho trvania. V jeho osobe ide teda o recidivistu, u ktorého ani výkon predchádzajúcich nepodmienečných trestov odňatia slobody nesplnil svoj účel, keďže evidentne nevedel k jeho náprave.

Za daného stavu veci považuje aj krajský súd za nesprávne, aby bol obžalovanému ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Taký trest by ani podľa názoru krajského súdu nenaplnil zákonom predpokladaný účel vymedzený v ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky preto, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti. A v neposlednom rade chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného krajský súd uvádza, že súd musí pri mimoriadnom znižovaní trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby zohľadňovať nielen zvýrazňované vyhlásenie o vine, ale aj iné rovnako významné skutočnosti, konkrétne či by trest uložený v nezniženej výmere bol pre obžalovaného neprimerane prísny a či aj trest kratšieho trvania postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti.

Podľa názoru krajského súdu nie je správne domnievať sa, že by v tomto prípade účel trestu sledovaný zákonom bol dosiahnuteľný uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere nižšej ako 1 rok v situácii, kedy obžalovaného od páchania trestnej činnosti zjavne neodradil ani už vyššie uvedený vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, ktorý mu bol uložený vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/128/2017.

Na páchatel'a s takýmto osobnostným profilom je potrebné aj podľa názoru krajského súdu dôsledne pôsobiť trestom odňatia slobody ukladaným v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby a nie mimoriadne zníženej. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, krajský súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, stále bližšie k dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na to, že sa k trestnej činnosti priznal, jej spáchanie úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté.

Pokiaľ ide o tzv. vonkajšiu diferenciáciu výkonu trestu odňatia slobody, tu krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok, ktorým bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na záver sa žiada uviesť, že obžalovaným žiadané aplikovanie ustanovenia § 44 Trestného zákona neprichádzalo vôbec do úvahy, keďže v tomto konaní nebolo možné ukladať obžalovanému súhrnný a ani ďalší trest.

Odvolacím súdom vymeraný trest obžalovanému vo svojom súhrne považuje krajský súd za zákonný, primeraný a spravodlivý, ktorý splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a tiež morálne odsúdi konanie obžalovaného.

Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol a zároveň postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.